

**การศึกษาผลของจุดอินทรีย์เสริมต่อคุณภาพของปุ๋ยหมัก
ที่หมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1**

ผู้วิจัย

นางพิมพ์ประไพ สุขใส

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การศึกษาค้นคว้าของจุลินทรีย์เสริมต่อคุณภาพของปุ๋ยหมัก
ที่หมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1

ผู้วิจัย

นางพิมพ์ประไพ สุขใส

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 1

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บทคัดย่อ

การศึกษารผลของจุลินทรีย์เสริมต่อคุณภาพของปุ๋ยหมักที่ทำหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 วางแผนการทดลองแบบ RCBD (Randomize Complete Block Design) จำนวน 3 สิ่งทดลอง 3 ซ้ำ แต่ละหน่วยทดลองประกอบด้วยกองปุ๋ยหมักจำนวน 1 กอง โดยสิ่งทดลองที่ 1 ไม่ใส่จุลินทรีย์เสริม สิ่งทดลองที่ 2 ใส่จุลินทรีย์ พ.ค. 1, สิ่งทดลองที่ 3 ใส่จุลินทรีย์ อี.เอ็ม. ทำการศึกษาโดยทำกองปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 จำนวน 9 กองตามผังการทดลอง โดยแต่ละกองใช้ใบไม้แห้ง 1 ตันและมูลโค 30 กระสอบ คูณกองปุ๋ยอย่างสม่ำเสมอตามขั้นตอนของการผลิตปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 เมื่อปุ๋ยหมักย่อยสลายสมบูรณ์แล้วสุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์หาค่า ปริมาณอินทรีย์วัตถุ, ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N), ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅) ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O), ความเป็นกรดค่า (pH), อัตราส่วน C:N ratio และค่า การนำไฟฟ้า (CE)

ผลการศึกษพบว่า ปริมาณอินทรีย์วัตถุ, ปริมาณธาตุไนโตรเจน, ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส ปริมาณธาตุโพแทสเซียม, ความเป็นกรดค่า และค่าการนำไฟฟ้า ของทั้งสามสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ผลการเปรียบเทียบค่าอัตราส่วน C:N ratio พบว่าสิ่งทดลองที่ 3 มีค่าสูงที่สุดคือ 19.7 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญซึ่งทางสถิติกับสิ่งทดลองที่ 2 และสิ่งทดลองที่ 1 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 11.5 และ 10.1 ตามลำดับ โดยสิ่งทดลองที่ 2 และ 1 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จากการศึกษครั้งนี้สรุปได้ว่าการทำปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 ไม่มีความจำเป็นต้องใส่จุลินทรีย์เสริมใดใดอีกเนื่องจากมีจุลินทรีย์ธรรมชาติในมูลโคเพียงพอต่อการย่อยสลายของปุ๋ยหมักให้มีปริมาณและคุณภาพของปุ๋ยเพียงพออยู่แล้ว

ทั้งนี้การไม่ใส่จุลินทรีย์เสริม หรือใส่จุลินทรีย์ พ.ค. 1 ทำให้ได้ปุ๋ยหมักที่มีอินทรีย์วัตถุใน กลุ่มที่มีการแปรรูปซ้ำซึ่งเหมาะสมสำหรับใส่เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและเป็นแหล่งของธาตุอาหารแก่พืช ส่วนการใส่จุลินทรีย์ อี.เอ็ม. มีผลทำให้ปุ๋ยหมักที่มีอินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูป รวดเร็วซึ่งเหมาะสมสำหรับใส่เพื่อการปรับปรุงโครงสร้างดิน และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมของจุลินทรีย์ ดินได้อย่างมาก

คำนิยม

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การผลิตปุ๋ยหมักจากจุลินทรีย์ต่างชนิด ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะนักศึกษาค้น ปวส.2 สาขาศึกษาศาสตร์ ที่ให้ความร่วมมือในการผลิตและดูแลรักษาของปุ๋ยหมัก รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ขอบคุณคณะกรรมการแผนกวิชาศึกษาศาสตร์และคณะผู้บริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ที่ให้ความสนใจและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา ขอบคุณอาจารย์ธีรพงษ์ สว่างปัญญางกูร คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตปุ๋ยหมักเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยยินดีให้นำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์แก่สาธารณะเพื่อประโยชน์ในการเปลี่ยนขยะอินทรีย์ เศษซากพืชและใบไม้แห้งให้เป็นปุ๋ยหมักได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหามลพิษออกควัน และลดภาวะโลกร้อนได้อีกแนวทางหนึ่ง

พินาประไพ สุขใส

ปีนาค. 2561

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนิยม	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพ	จ
บทนำ	1
ตรวจสอบเอกสาร	2
อุปกรณ์และวิธีการวิจัย	15
ผลการวิจัย	17
สรุปผลการวิจัย	17
วิจารณ์ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	18
เอกสารอ้างอิง	19
ภาคผนวก	20

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	17
ตารางผนวกที่	
1	21
2	21
3	22
4	22
5	23
6	23
7	24
8	24
9	25
10	25
11	26
12	26
13	27
14	27

สารบัญภาพ

ภาพผนวกที่

1	สภาพแปลงวิจัยในวันเริ่มกองปุ๋ยมัถ	28
2	เปรียบเทียบเนื้อปุ๋ยมัถของหน่วยทดลองต่างๆ หลังการมัถ 30 วัน	29
3	เปรียบเทียบเนื้อปุ๋ยมัถของหน่วยทดลองต่างๆ หลังการมัถ 60 วัน	30
4	เปรียบเทียบเนื้อปุ๋ยมัถของหน่วยทดลองต่างๆ หลังการมัถ 90 วัน	31

บทที่ 1

บทนำ

การผลิตปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 เป็นเทคโนโลยีการผลิตปุ๋ยหมักที่สามารถผลิตปุ๋ยหมักได้ในปริมาณมาก โดยใช้แรงงานน้อยกว่าวิธีอื่น อีกทั้งวัสดุที่ใช้ก็เป็นวัสดุเหลือใช้หรือเป็นวัสดุพวงขยะอินทรีย์ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในท้องถิ่น จึงได้รับความนิยมนและได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างกว้างขวาง สามารถช่วยลดปริมาณการเผาเศษใบไม้แห้งซึ่งรบกวนกลิ่นจากดินอย่างมากมายในฤดูแล้ง จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการลดปัญหาหมอกควันที่ปกคลุมจังหวัดเชียงใหม่ในฤดูแล้งของทุกๆปี และเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยลดโลกร้อนได้ ดังนั้นการผลิตปุ๋ยหมักจากเศษซากพืชและเศษซากอินทรีย์วัสดุจึงควรได้รับการส่งเสริมให้เกษตรกร ประชาชน สถานประกอบการ หน่วยงานและสถาบันของรัฐดำเนินการในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเองเพราะจะเป็นการลดปริมาณขยะที่รัฐต้องเสียงบประมาณในการจัดเก็บ อีกทั้งยังสามารถนำปุ๋ยหมักที่ได้ทดแทนการซื้อปุ๋ยอินทรีย์และเคมี อีกทั้งยังสามารถก่อให้เกิดรายได้ เกิดผลดีต่อคน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง

จุลินทรีย์มีความสำคัญยิ่งต่อการย่อยสลายปุ๋ยหมัก ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการผลิตปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 นั้นได้รับจุลินทรีย์จากมูลสัตว์ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการผลิตปุ๋ยคาววิธีนี้ เพื่อหาแนวทางในการเพิ่มคุณภาพปุ๋ยหมักให้มากขึ้นกว่าปกติซึ่งเกิดสมมติฐานขึ้นว่าการใช้จุลินทรีย์เสริมน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถช่วยเพิ่มคุณภาพของปุ๋ยหมักได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาผลของจุลินทรีย์เสริมต่อคุณภาพของปุ๋ยหมัก

บทที่ 2

ตรวจเอกสาร

คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (2558) ได้เผยแพร่บทความเรื่องปุ๋ยหมักอินทรีย์แบบไม่พลิกกลับกองด้วยวิธีใหม่เรียกว่า “วิศวกรรมแม่โจ้ 1” ในเว็บไซต์ของ bangkoktoday.net ระบุว่าการทำงานปุ๋ยหมักอินทรีย์แบบไม่พลิกกลับกอง สามารถสร้างมูลค่าให้กับเศษซากพืชและขยะอินทรีย์ ช่วยลดต้นทุนค่าปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ช่วยลดมลพิษทางอากาศจากการเผาฟางหรือเศษขยะจากการทำเกษตรกรรม สามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายปุ๋ยหมักได้ ผู้คิดค้นนวัตกรรมใหม่ในการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ที่ไม่ต้องพลิกกลับกองที่เรียกว่า “วิศวกรรมแม่โจ้ 1” คือ ศศ.ธีระพงษ์ สว่างปัญญาณู อธิการประจำคณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในปี พ.ศ.2552 นวัตกรรมดังกล่าวทำให้เกษตรกรจะสามารถผลิตปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพดีได้ในปริมาณมากถึงครั้งละ 10 - 100 ตันให้เสร็จภายในเวลาเพียง 60 วันโดยไม่ส่งผลกระทบต่อ ๓ ข้อสิ่งแวดล้อม เพราะไม่มีกลิ่นและไม่ทำให้น้ำเสีย วัสดุที่ใช้ประกอบด้วยเศษพืชและมูลสัตว์เพียง 2 อย่างเท่านั้น โดยถ้าเศษพืชเป็นฟางข้าวอัตราส่วนระหว่างฟางข้าวกับมูลสัตว์คือ 4 ต่อ 1 โดยปริมาตร และถ้าเป็นเศษใบไม้ให้ใช้อัตราส่วน 3 ต่อ 1 โดยปริมาตร ทั้งนี้ปุ๋ยอินทรีย์ที่ผลิตได้ยังมีค่ามาตรฐานปุ๋ยอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร พ.ศ. 2551

การทำปุ๋ยหมักอินทรีย์แบบไม่พลิกกลับกอง

มหาวิทยาลัยแม่โจ้จึงเผยแพร่ นวัตกรรมดังกล่าวแก่เกษตรกร ชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานสิ่งแวดล้อมนอกควมที่ผลิตจากการเผาเศษพืชใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนเพื่อลดการเผาเศษพืช โดยการนำผลผลิตเป็นปุ๋ยอินทรีย์ด้วยวิธีนี้ นับว่าเป็นแนวทางที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็น

รูปธรรมและทำได้จริง และยัง ได้ปุ๋ยอินทรีย์ปริมาณมากเป็นผลิตภัณฑ์ ที่สามารถนำไปใช้ในงานเกษตรกรรม ได้ทำให้ความอุดมสมบูรณ์ของดินกลับคืนมา ผู้ที่สนใจเรียนรู้การทำปุ๋ยหมักแบบไม่พลิกกลับกอง มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีฐานเรียนรู้การผลิตปุ๋ยอินทรีย์แบบไม่พลิกกลับกอง สามารถเข้าชมได้ทุกวัน ติดต่อได้ที่ คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัด เชียงใหม่ โทร. 0-5387-8123

สำนักงานกองทุนสมเคราะห์การทำสวนยาง (2555) นำเสนอการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) การผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธีใหม่ "วิศวกรรมแม่โจ้ 1" ไว้ดังนี้

๑. นำเศษข้าวโพดหรือฟางข้าว 4 ส่วนกับมูลสัตว์ 1 ส่วน โดยโรยมาตร (ถ้าเศษพืชเป็นใบไม้ให้ใช้ อัตราส่วนใบไม้ 3 ส่วน กับมูลสัตว์ 1 ส่วน) มาวางเป็นชั้น ๆ จำนวน 15-17 ชั้น รดน้ำแต่ละชั้นให้มีความชื้น กองเป็นรูปสามเหลี่ยมที่มีความสูงไม่ต่ำกว่า 1.50 เมตร ฐานกว้าง 2.5 เมตร ส่วนความยาวของ กองจะยาวเท่าไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับปริมาณเศษพืชและมูลสัตว์ที่มี ความสำคัญของการที่ต้องทำเป็นชั้น บางๆ 15-17 ชั้น เพื่อให้จุลินทรีย์ที่มีอยู่ในมูลสัตว์ได้ใช้ทั้งธาตุคาร์บอน (มีอยู่ในเศษพืช) และธาตุ ไนโตรเจน (มีในมูลสัตว์) ในการเจริญเติบโตและสร้างเซลล์ของจุลินทรีย์ ซึ่งจะช่วยให้การย่อยสลาย วัตถุคืบเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ฟางข้าว 4 ส่วน กับมูลสัตว์ 1 ส่วน (หรือ 2 กระสอบ) วางเป็นชั้นบาง ๆ 15-17 ชั้น ฐานกว้าง 2.5 เมตร รดน้ำแต่ละชั้นให้ชุ่ม

วางวัสดุคืบจำนวน 15-17 ชั้น กองเป็นรูปสามเหลี่ยม สูง 1.5 เมตร มีความยาวของกองไม่จำกัด

2. รักษาความชื้นภายในกองปุ๋ยให้มีความเหมาะสมอยู่ตลอดเวลา มีค่าประมาณร้อยละ 60-70 โดย มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

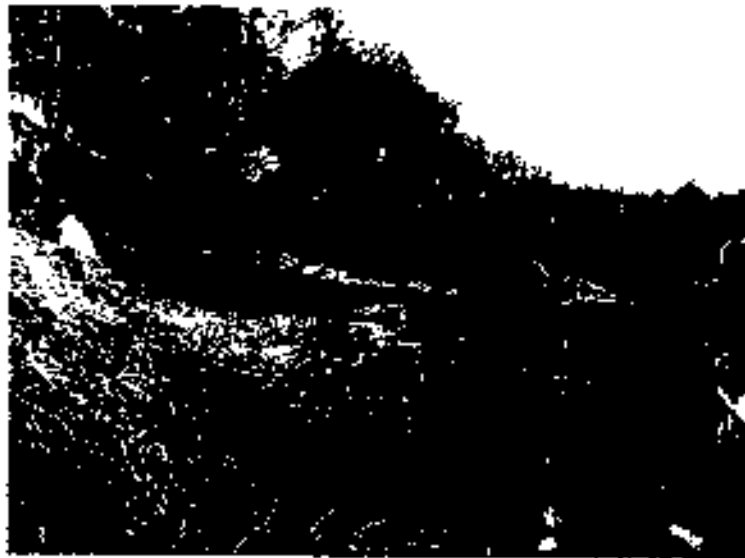
ขั้นตอนที่ 1 รดน้ำภายนอกกองปุ๋ยทุกเช้า (ถ้าฝนตกก็ไม่ต้องรดน้ำ)

ขั้นตอนที่ 2 ใช้ไม้แทงกองปุ๋ยให้เป็นรูลึกถึงข้างล่างแล้วรอกน้ำลงไป ระยะห่างของรูประมาณ 40 เซนติเมตร ทำขั้นตอนที่สองนี้ 5 ครั้ง ระยะเวลาห่างกัน 10 วัน เมื่อเติมน้ำเสร็จแล้วให้ปิดรูเพื่อไม่ให้สูญเสียความชื้นภายในกองปุ๋ย ขั้นตอนที่สองนี้มีไว้ว่าอยู่ในช่วงของฤดูฝนก็ยังต้องทำ เพราะถ้าฝนไม่ สามารถไหลซึมเข้าไปกองปุ๋ยได้ การที่ฝนไม่สามารถจะล้างเข้าไปในกองปุ๋ยได้ เกษตรกรจึงสามารถผลิตปุ๋ยอินทรีย์ด้วยวิธีนี้ในฤดูฝนได้ด้วย

ภายในเวลา 5 วันแรก กองปุ๋ยจะมีค่าอุณหภูมิสูงขึ้นมาถึง บางครั้งสูงถึง 70 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นเรื่องปกติสำหรับกองปุ๋ยที่ทำให้ถูกวิธี ความร้อนสูงนี้เกิดจากกิจกรรมการย่อยสลายของจุลินทรีย์ (จุลินทรีย์มีมากมายและหลากหลายในมูลสัตว์อยู่แล้ว) และความร้อนสูงนี้ยังเป็นสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมกับการทำงานของจุลินทรีย์ในกองปุ๋ยอีกด้วย หลังจากนั้นอุณหภูมิจะค่อย ๆ ลดลงจนมีค่า อุณหภูมิปกติที่อายุ 60 วัน

3. เมื่อกองปุ๋ยมีอายุครบ 60 วัน กองปุ๋ยจะมีควมสูงเหลือเพียง 1 เมตร ถ้าหุดให้ความชื้น แล้วทำปุ๋ยอินทรีย์ให้แห้งเพื่อให้จุลินทรีย์สงบตัวและไม่ให้เป็นอันตรายต่อรากพืช วิธีการทำปุ๋ยอินทรีย์ให้แห้ง อาจทำโดยทิ้งไว้ในกองเฉย ๆ หรือวางแผ่กระจายให้มีความหนาประมาณ 20-30 เซนติเมตร ซึ่งจะแห้งภายในเวลา 3-4 วัน สำหรับผู้ที่ต้องการจำหน่ายปุ๋ยอินทรีย์ก็อาจนำปุ๋ยอินทรีย์ที่แห้งแล้วไปตีป่นให้มีขนาดเล็กลงมาเสมอ ซึ่งมีราคาก็ไม่แพงอะไรประมาณ 5-7 บาท กองปุ๋ยที่สูง 1.5 เมตร จะสามารถเก็บกักความร้อนที่เกิดจากปฏิกิริยาการย่อยสลายของจุลินทรีย์เอาไว้ในกองปุ๋ยความร้อนนี้นอกจากจะเก็บ

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับจุลินทรีย์ซึ่งนิยชมความชื้นสูงที่มีในมูลสัตว์แล้ว เมื่อความชื้นนี้ลอยตัวสูงขึ้นจะทำให้อากาศภายนอกที่เย็นกว่าไหลเข้าไปภายในกองปุ๋ย (เกิดจากการพาความร้อนแบบปล่องไฟ หรือ Chimney Convection) อากาศภายนอกที่ไหลหมุนเวียนเข้ากองปุ๋ยนี้ช่วยทำให้เกิดสภาวะการย่อยสลายของจุลินทรีย์แบบใช้อากาศ ทำให้กองปุ๋ยไม่มีกลิ่นหรือน้ำเสียใด ๆ

รักษาความชื้นภายนอกโดยรดน้ำทุกเช้า ชั้นตอนที่สอง เขาไม้แหว่งกองปุ๋ยทุก 10 วัน เพื่อเติมน้ำ

หัวใจสำคัญของการผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธี "วิศวกรรมแม่โจ้ 1"

หัวใจสำคัญของการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ด้วยวิธีนี้คือ ต้องรักษาความชื้นภายในกองปุ๋ยให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอตลอดเวลาทั้งภายในและภายนอกกองปุ๋ยด้วยวิธีการสองชั้นคั่นข้างคั่น บริเวณใดที่แห้งเกินไป จุลินทรีย์จะไม่สามารถมีกิจกรรมการย่อยสลายได้ กระบวนการจึงอาจใช้เวลานานถึง 6 เดือนถึง 1 ปีก็ได้

ข้อห้ามของการผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธี "วิศวกรรมแม่โจ้ 1"

ข้อห้ามของการผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธีนี้คือ

1. ห้ามขึ้นเหยี่ยวตากองปุ๋ยให้แน่น หรือเอาผ้าคลุมกองปุ๋ยหรือเอาดินปกคลุมด้านบนกองปุ๋ย เพราะจะทำให้อากาศไม่สามารถไหลถ่ายเทได้
2. ห้ามละเลยการดูแลความชื้นทั้งสองชั้นคั่น เพราะถ้ากองปุ๋ยแห้งเกินไปจะทำให้ระยะเวลาด้วยสรีระนานและปุ๋ยอินทรีย์มีคุณภาพต่ำ
3. ห้ามวางเศษพืชเป็นชั้นหนาเกินไป การวางเศษพืชเป็นชั้นหนาเกินไปจะทำให้จุลินทรีย์ที่มีในมูลสัตว์ไม่สามารถเข้าไปย่อยสลายเศษพืชได้

4. ห้ามหักกิ่งปุยได้คืนไม้ เพราะความร้อนของกิ่งปุยอาจทำให้คืนไม้ตายได้
5. ห้ามระบายความร้อนออกจากกิ่งปุย เพราะความร้อนสูงในกิ่งปุยจะช่วยให้จุลินทรีย์ทำงานได้ดีมากขึ้น และยังช่วยให้เกิดกาบ ไหลเวียนของอากาศผ่านกิ่งปุยอีกด้วย

เศษพืชทุกชนิดสามารถมาใช้ผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธีนี้ได้ เช่น ฟางข้าว ช้าง และเปลือกข้าวโพด ผักคบขวง เศษผักจากตลาด และเศษใบไม้ เป็นต้น ส่วนมูลสัตว์สามารถนำมาใช้ได้ทั้งมูลโค มูลไก่ และมูลสุกร โดยพบว่า ฟางและเศษข้าวโพดเป็นเศษพืชที่ย่อยสลายได้ง่ายที่สุด เมล็ดถั่วเขียวหรือถั่วลิสงก็สามารถนำมาผลิตปุ๋ยอินทรีย์ได้ แต่ต้องนำไปตีบคในเครื่องย่อยเศษพืชเสียก่อน

การผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธีนี้จะช่วยลดการเผาเศษพืชในแปลงเพาะปลูกได้ โดยการตัดตอชิงและนำตอชิงและฟางข้าวกับมูลสัตว์ขึ้นกองปุ๋ยด้วยวิธีใหม่มีในทุ่งนา และควรทำกองปุ๋ยใกล้แหล่งน้ำเพื่อความสะดวกในการดูแลความชื้นเมื่อปุ๋ยอินทรีย์แห้งหรือถึงฤดูการเพาะปลูกก็นำไปโรยเกลี่ยในนาแล้วไถกลบไปพร้อมกับการเตรียมดินได้เลย ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและแรงงานได้มาก

กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2555) นำเสนอคุณสมบัติของสารเร่ง พด.1 - พด.12 โดย นายชัยวัฒน์ ติทธิบุญย์ อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน เปิด เผยว่า ตามที่กรมฯดำเนินการแจกสารเร่งจุลินทรีย์ชนิดต่างๆ เพื่อส่งเสริม เกษตรกรนำไปใช้ปรับปรุงบำรุงดิน โดยยึดหลักยุทธศาสตร์การใช้ปุ๋ยอินทรีย์และ ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยีชีวภาพ 12 นวัตกรรมของกรมฯ เพื่อทดแทนการใช้ปุ๋ยและสารเคมี ซึ่งจากสำรวจพบว่า มีสถิติการใช้สารชนิดลดลงมาก แต่เกษตรกรบางส่วนยัง เข้าใจการใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ถูกต้อง ดังนั้น กรมฯจึงจัดทำคำจำกัดความของสารเร่ง พด.1-12 ไว้เผยแพร่ เพื่อให้การขอรับ การบริการได้อย่างถูกต้อง

คุณสมบัติของสารเร่ง พด. 1 - 10

- สารเร่ง พด.1 : ใช้ผลิตปุ๋ยหมักในเวลาอันสั้น นำไปใช้เพิ่มความสมบูรณ์แก่ดิน
- สารเร่ง พด.2 : สำหรับผลิตปุ๋ยอินทรีย์น้ำ เร่งการเจริญเติบโตของรากพืช เพิ่มการขยายตัวของใบ ยึดตัวของลำต้น ส่งเสริมการออกดอกและติดผล หรือใช้ทำความสะอาดคอกสัตว์เลี้ยง
- สารเร่ง พด.3 : ใช้ผลิตเชื้อจุลินทรีย์ควบคุมเชื้อสาเหตุโรครากและโคนเน่าของพืช ส่วนสารปรับปรุงบำรุงดิน
- สารเร่ง พด.4 : ใช้ในการปรับปรุงบำรุงดินเพื่อการเกษตร ปรับปรุงคุณสมบัติของดินให้มีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช หรือใช้คอกมูลของปุยที่ใช้ในดินได้มากขึ้น
- สารเร่ง พด.5 : สำหรับผลิตสารกำจัดวัชพืชประเภทหญ้าและวัชพืชใบกว้าง เช่น หญ้าตีนกว้า หญ้ามกีส ขมพู หญ้าละออง หญ้าแพรก
- สารเร่ง พด.6 : สำหรับผลิตสารบำบัดน้ำเสีย และขจัดกลิ่นเหม็นจากเสกอาหารเหลือทิ้ง ทำความสะอาดคอกสัตว์

สารเร่ง พด.7 : สำหรับผลิตสารป้องกันแมลงศัตรูพืช เช่น เพลี้ยต่างๆ หนอนเจาะผลและไส้เดือน หนอนใยผัก

สารเร่ง พด.8 : ใช้ผลิตเชื้อจุลินทรีย์ละลายฟอสฟอรัสในดิน ทำให้พืชเจริญเติบโตสมบูรณ์ ร่วมกับการปรับบำรุงบำรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุ

สารเร่ง พด.9 : ผลิตเชื้อจุลินทรีย์ที่เพิ่มความชื้นของฟอสฟอรัสในดินปริมาณน้อย ทำให้ดินพืชเจริญเติบโตและสมบูรณ์ และสารปรับปรุงดิน

สารเร่งพด.10 : สำหรับปรับปรุงดินทรายและดินเสื่อมโทรม เพราะมีคุณสมบัติทำให้ดินจับตัว

สารเร่งพด.11 : เป็นผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการตรึงไนโตรเจนจากบรรยากาศ เพื่อเพิ่มมวลชีวภาพให้แก่พืชปรับปรุงบำรุงดิน

สารเร่งพด.12 : เป็นกลุ่มจุลินทรีย์ที่สามารถสร้างธาตุอาหาร หรือช่วยให้ธาตุอาหารเป็นประโยชน์กับพืช เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับดิน และสร้างฮอร์โมนส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2555) นำเสนอเรื่องอีเอ็มไว้ดังนี้ กลุ่มจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพ หรือ อีเอ็ม (อังกฤษ: Effective Microorganisms: EM) เป็นเครื่องหมายการค้าของบริษัท EM Research Organization, Inc. สำนักงานใหญ่อยู่ที่โอกินาวา ประเทศญี่ปุ่น โดยทั่วไป อีเอ็มหมายถึงส่วนผสมของเหลวที่มีจุลชีพแบบ ไม่ใช้ออกซิเจน (anaerobic organisms) อยู่อย่างน้อย 3 ชนิด

อีเอ็มเทคโนโลยี ใช้ส่วนผสมของจุลชีพที่เพาะจากห้องปฏิบัติการ ส่วนผสมหลักนั้นประกอบด้วยแบคทีเรียกรดแลคติก (Lactic acid bacteria), แบคทีเรียม่วง (purple bacteria) และ ยีสต์

ผู้ผลิตน้ำจุลินทรีย์แบบอีเอ็มหลายแห่งอ้างว่าจุลชีพเหล่านี้สามารถอยู่ ร่วมกันได้และมีประโยชน์กับสภาพแวดล้อม จุลชีพเหล่านี้ ได้แก่ Lactobacillus casei (แบคทีเรียกรดแลคติก),

Rhodospseudomonas palustris (แบคทีเรียสังเคราะห์แสง), Saccharomyces cerevisiae (ยีสต์) และจุลชีพอื่นๆที่อยู่ในสภาพธรรมชาติของส่วนผสมอีเอ็ม

จุดกำเนิดแนวคิดของจุลชีพที่เป็นมิตร มาจากศาสตราจารย์ เทรูโอะ ฮิเกะ (Teruo Higa) จากมหาวิทยาลัยริวกิว (University of the Ryukyus, โอกินาวา, ประเทศญี่ปุ่น) ในช่วงทศวรรษ 1980 ฮิเกะได้รายงานถึงส่วนผสมที่ได้จากการจัดหุ่ของจุลชีพต่างๆ ที่มีความสามารถในการช่วยย่อยสลายอินทรีย์วัตถุ โดยมีผลดีกับกระบวนการต่างๆ ของสิ่งมีชีวิต ฮิเกะได้เสนอทฤษฎีหลักที่ใช้อธิบายผลของอีเอ็มไว้ว่า จุลชีพ 3 กลุ่มตามเรดอยู่ร่วมกัน ได้โดย จุลชีพเชิงบวก (positive microorganisms) ทำหน้าที่สร้าง, จุลชีพเชิงลบ (negative microorganisms) ทำหน้าที่ย่อยสลาย, และจุลชีพฉวย โอกาส (opportunistic microorganisms) ในตัวกลางชนิดต่างๆ (ไม่ว่าจะเป็นดิน น้ำ อากาศ หรือ ส่าไส้หมุย) อัตราส่วนของจุลชีพเชิงบวกคือจุลชีพเชิงลบนั้นสำคัญมากเพราะว่าจุลชีพฉวย โอกาสจะทำตามแนวโน้มไม่ว่าจะเป็นการสร้างหรือย่อยสลาย ดังนั้นฮิเกะเชื่อว่า เป็นไปได้ที่จะสร้างผลกระทบบ้านดีได้โดยการเพิ่มจุลชีพเชิงบวกเข้าไป

การตรวจสอบหลักการของอีเอ็มที่ฮิเกะยังเป็นที่ถกโต้แย้งกันอยู่ และยังไม่มียุทธศาสตร์เชิงวิทยาศาสตร์สนับสนุน เรื่องนี้ฮิเกะเองก็ยอมรับดังปรากฏในรายงานของเขา ในปี 1994 ที่ฮิเกะเขียนร่วมกับนักจุลชีววิทยาธรรมิ เจมส์ เอฟ. พาร์ (James F. Parr) ที่สรุปว่า "ข้อจำกัดโดยหลัก...คือปัญหาในการทำซ้ำอีกครั้ง โดยให้ได้ผลเหมือนเดิม" พาร์กับฮิเกะบอกว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำปฏิกิริยาของอีเอ็มกับจุลินทรีย์พื้นถิ่น คือ ค่า pH ของดิน, การโค่นแสง, อุณหภูมิของดิน และการเติมน้ำท่วม รวมถึงยังมีปัจจัยอื่นๆ อีก แนวคิดเชิงหลักการที่ฮิเกะกับพาร์เสนอขึ้นมาคือ การรักษาค่า pH และอุณหภูมิของดินให้อยู่ภายในขอบเขตเงื่อนไขซึ่งรู้กันว่าจะสร้างความสะดวก หายแก๊สพิษเชิงลบ เช่นกันกับการเพิ่มอีเอ็มลงไปเพื่อรักษาสมดุลระหว่างจุลินทรีย์บวกกับเชิงลบ เพื่อให้จุลินทรีย์บวกอยู่ต่อไปได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผู้คิดค้นหลักของเทคโนโลยี (ฮิเกะกับพาร์) ได้คิดจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ที่เพาะลงไป ซึ่งเป็นจุลินทรีย์เดี่ยวเพียงตัวเดียวซึ่งไม่ได้ประสิทธิผลขึ้นกับความไม่แน่นอนของสภาวะเงื่อนไขที่จุลินทรีย์เดี่ยวจะสามารถก่อประสิทธิผลขึ้นได้ พวกเขาเชื่อว่า การรับรู้ทางวิทยาศาสตร์ในหมู่นักวิทยาศาสตร์ว่าจุลินทรีย์หลายๆ ตัว (เช่นในกรณีของไบโกลี ซึ่งฮิเกะเป็นผู้คิดค้นและทำการตลาดเอง) ร่วมกันกับการจัดการดินที่ดี จะส่งผลทางบวกต่อจุลินทรีย์ในดินและกระเจิญเติบโตของพืชพรรณได้ ทั้งสองร้องขอให้มีการทำวิจัยเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับจุลินทรีย์ใน ดินและปฏิกิริยาของพวกมัน

มีงานวิจัยต่อๆ มาอีกหลายชิ้นที่ได้ทดสอบทฤษฎีของฮิเกะ เช่น งานของ ลวินี (Myint Lwin) และ ระนามุกคาราจี (S. I. Ranamukhaarachchi) ที่ศึกษาการใช้การควบคุมทางชีวภาพกับโรคเหี่ยวเฉาของแบคทีเรีย และแสดงให้เห็นว่า การใช้อีเอ็ม และ ปุ๋ยหมักอีเอ็ม (EM Bokashi) มีนัยความคุมชีวภาพ 2 ตัวที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด นอกจากนี้ยังมีงานอื่นๆ อีก เช่น ยามระตะและซูที่ศึกษาการใช้อีเอ็มในการทำปุ๋ยอินทรีย์, ฮุย-เลี่ยน-ซูที่ศึกษาอีเอ็มกับการสังเคราะห์แสงและผลผลิตของข้าวโพดหวาน เป็นต้น การใช้งานอีเอ็ม อีเอ็มเทคโนโลยี นั้นถูกใช้ในกิจกรรมของการเกษตรและการค้ามันชีวิตตามแนวคิดที่ยั่งยืน และยังถูกอ้างถึง การช่วยให้สุขภาพของคนและสัตว์เลี้ยงดีขึ้น รวมถึงประโยชน์ในการจัดการกับของเสีย

ศุภพร อิงษ์ชัชวาล (2554) นำเสนอบทความ "ใช้อินทรีย์วัตถุให้ถูกประเภท" ไว้ดังนี้

ความหมายของปุ๋ยอินทรีย์ (organic fertilizer) คือสารที่ได้จากสิ่งมีชีวิต ที่มีปริมาณธาตุอาหารพืชสูงพอที่มีความคุ้มค่าในการใช้เป็นปุ๋ยได้ ประโยชน์ของปุ๋ยอินทรีย์จึงอยู่ที่ปริมาณธาตุอาหารพืช โดยไม่มีการกำหนดค่าตัวว่าต้องมีสูตรหรือธาตุอะไร หรือมีปริมาณเท่าใด

ส่วนมวลชีวภาพและอินทรีย์วัตถุ (biomass and organic matter) หมายถึงเศษซากของสิ่งมีชีวิตทุกรูปแบบ โดยทั่วไปจะหมายถึงเศษชิ้นส่วนที่ยังคงรูปเดิมอยู่มากพอที่จะบอกค้นกำเนิดได้ ในขณะที่อินทรีย์วัตถุในดิน (soil organic matter) มีความหมายเชิงวิชาการที่กินความว่าเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางชีวภาพและกิจกรรมโดยสิ่งมีชีวิตในดิน

อินทรีย์วัตถุเป็นแหล่งคาร์บอนของไนโตรเจนในดิน

การเติมอินทรีย์วัตถุลงในดินเป็นการให้แหล่งพลังงานและคาร์บอน โดยตรงแก่สิ่งมีชีวิตในดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกจุลินทรีย์ดิน แต่พืชยังไม่ได้รับประโยชน์ทันทีเหมือนสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นได้ เพราะพืชได้คาร์บอนจากอากาศในรูปของแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ และได้พลังงานส่วนใหญ่จากแสงแดดอยู่แล้ว พืชจะได้ประโยชน์จากอินทรีย์วัตถุต่อเมื่อได้ผ่านกระบวนการย่อยสลายโดยสิ่งมีชีวิตในดินมาก่อนแล้ว ทำให้ธาตุอาหารพืชถูกปลดปล่อยออกมา และธาตุอาหารที่เป็นตัวหลักใหญ่คือไนโตรเจน

สารประกอบอินทรีย์ในโตรเจนในมรดกชีวภาพและอินทรีย์วัตถุทุกรูปแบบ เป็นแหล่งใหญ่ที่สุดของไนโตรเจนในดินธรรมชาติ สารประกอบไนโตรเจนเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ 2 ทางพร้อมกัน คือ กระบวนการปลดปล่อยไนโตรเจน (N mobilization/ mineralization) ผลที่ได้คือแอมโมเนียม อีกกระบวนการหนึ่งที่เกิดในทางกลับกัน คือไนโตรเจนสามารถถูกตรึงไปอยู่ในรูปเป็นองค์ประกอบ/ สารประกอบภายในเซลล์จุลินทรีย์ได้ (N immobilization) ซึ่งเป็นการตรึงให้อยู่ในรูปแอมโมเนียมและไนเตรต ผลลัพธ์สุทธิของไนโตรเจนระหว่างอยู่ในรูป "ถูกปลดปล่อย หรือ ถูกตรึง" เกิดจากปริมาณไนโตรเจนเดิมที่มีอยู่ในอินทรีย์วัตถุเริ่มต้น ถ้าอินทรีย์วัตถุในโตรเจนอยู่ในปริมาณมากเกินความต้องการของจุลินทรีย์ ไนโตรเจนส่วนเกินจะถูกปลดปล่อยออกมาสู่ดิน ในทางกลับกันหากอินทรีย์วัตถุมีปริมาณไนโตรเจนไม่เพียงพอ จุลินทรีย์จะดึงไนโตรเจนจากดินรอบข้าง ทำให้เกิดสภาพขาดไนโตรเจนสำหรับพืช ในขณะเดียวกันทำให้การดำเนินกิจกรรมทั้งของพืชและจุลินทรีย์ชะงักงัน

การขาดไนโตรเจนในดินเพราะถูกจุลินทรีย์ดึงไปใช้มักเป็นสภาพชั่วคราว เพราะแม้ว่าการย่อยสลายโดยจุลินทรีย์ดินจะเกิดได้ช้าในการที่มีปริมาณไนโตรเจนจำกัด แต่ยังคงเกิดได้ต่อเนื่อง โดยที่คาร์บอนจะถูกจุลินทรีย์นำไปใช้ย่อยสลายในกระบวนการหายใจของเซลล์ และเปลี่ยนรูปเป็นแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่แพร่ออกจากดินทำให้ปริมาณของคาร์บอนในอินทรีย์วัตถุลดลงเรื่อยๆ ในขณะที่ไนโตรเจนยังคงอยู่ในดิน เมื่อกระบวนการย่อยสลายดำเนินไปจนถึงที่สุด ปริมาณคาร์บอนจะลดลงมากจนกลายเป็นตัวจำกัดการดำรงชีพของจุลินทรีย์ จุลินทรีย์ส่วนใหญ่จะตายลงและกิจกรรมย่อยสลายจะเกิดในอัตราที่ช้าลงมาก ในโตรเจนในขณะนั้นกลับกลายเป็นมีปริมาณมากเกินความต้องการใช้ของจุลินทรีย์ จึงกลายเป็นส่วนที่พืชนำไปใช้ได้ อย่างไรก็ตามแม้กระบวนการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุจะปลดปล่อยไนโตรเจนให้ดินได้ แต่อัตราการปลดปล่อยไนโตรเจนจะไม่เร็วพอที่จะทันกับความต้องการใช้ของพืชทางการเกษตรได้ จึงจำเป็นที่คั่งค้างมีการเติมไนโตรเจนในรูปของปุ๋ยเคมีโดยตรง หรือในรูปของปุ๋ยอินทรีย์ที่มีปริมาณไนโตรเจนสูงพอ รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการตรึงไนโตรเจนในดินของจุลินทรีย์ที่มีความสามารถเฉพาะ และการปลูกพืชหมุนเวียนหรือปลูกพืชที่มีไนโตรเจนสูง

สถานะที่ว่าไนโตรเจนในดินจะอยู่ในรูปถูกปลดปล่อยหรือถูกตรึง มักเป็นที่ยอมรับว่าให้ค่าคงที่จากค่า สัดส่วนปริมาณคาร์บอนต่อไนโตรเจนของอินทรีย์วัตถุ (C/N ratio of the organic matter) หรือความเข้มข้นของไนโตรเจนในดิน โดยที่ต่อครรชนี่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมาก

บทบาทของสัดส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน (C/N)

อัตราการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุ โดยจุลินทรีย์มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ นอกจากปัจจัยด้านสภาพฟิสิกส์ขนาดและตำแหน่งของอินทรีย์วัตถุในดิน และความชื้นที่จุลินทรีย์ต้องการสำหรับการดำเนินชีวิตแล้ว ปัจจัยที่มีบทบาทมากที่สุดคือค่า C/N

ปริมาณคาร์บอนในเศษพืชมีอยู่ประมาณร้อยละ 42 ส่วนปริมาณคาร์บอนในอินทรีย์วัตถุในดินมีอยู่ร้อยละ 40-58 ในขณะที่ปริมาณไนโตรเจนในเศษพืชมีอยู่ต่ำและผันแปรมาก คือมีในช่วงร้อยละน้อยกว่า 1 และไม่เกิน 6 สัดส่วนของคาร์บอนต่อไนโตรเจนมีบทบาทสำคัญในประเด็นที่ว่า เมื่อไนโตรเจนมีปริมาณต่ำซึ่งทำให้ค่า C/N มีระดับสูง จุลินทรีย์จะแก่งแย่งไนโตรเจนกันและไนโตรเจนกลายเป็นตัวจำกัดอัตราการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุ ดังนั้น ค่า C/N จึงเป็นครุภัณฑ์ชี้บ่งอัตราเร็วของการย่อยสลายของอินทรีย์วัตถุ และอัตราการปลดปล่อยไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

C/N ของเศษพืชมีค่าระหว่าง 10/1 ถึง 30/1 ในพืชตระกูลถั่วและใบพืชสด และมีค่าสูงได้ถึง 600/1 ในชีเล็ยของพืชบางชนิด เมื่อพืชมีอายุมากขึ้น ชิ้นส่วนพืชมักมีปริมาณไนโตรเจนลดลงในขณะที่สารประกอบคาร์บอนในรูปของเซลลูโลส ลิกนิน และเพกทินมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทำให้ C/N มีระดับเพิ่มขึ้นในชิ้นส่วนพืชที่มีอายุมาก ในขณะที่ C/N ของเซลล์จุลินทรีย์มีระดับต่ำและผันแปรน้อยกว่า โดยทั่วไปเซลล์จุลินทรีย์จะมีค่าอยู่ในช่วง 5/1 ถึง 10/1 สำหรับอินทรีย์วัตถุในดิน โดยเฉพาะที่อยู่ใกล้ชั้นดินผิวดิน (Ap horizon) มีระดับ C/N อยู่ ในช่วง 8/1 ถึง 15/1 ดินชั้นล่างลงไปจะมีค่าสัดส่วนต่ำกว่าลงอีก ระดับของ C/N ในดินภายใต้สภาพอากาศและการจัดการที่หนึ่งๆมักมีระดับที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

หากเซลล์ของจุลินทรีย์มีค่า C/N เท่ากับ 8/1 หมายความว่าประกอบด้วยปริมาณของคาร์บอน 8 ส่วน ต่อไนโตรเจน 1 ส่วน เนื่องจากเซลล์ของจุลินทรีย์ใช้สารประกอบคาร์บอนที่ได้จากการย่อยสลายในการสร้างเป็น องค์ประกอบของเซลล์เพียง 1/3 ของทั้งหมด ปริมาณคาร์บอนอีก 2/3 จะถูกย่อยสลายเป็นแก๊สในกระบวนการหายใจ ดังนั้น อาหารที่จุลินทรีย์ใช้ได้จึงควรมี C/N อยู่ที่ประมาณ 24/1 หาก C/N ของอินทรีย์วัตถุที่ใส่ในดินมีค่าสูงกว่าประมาณ 24/1 จุลินทรีย์จะดึงคาร์บอนในดินส่วนที่ไม่เพียงพอจากดินรอบข้าง จึงทำให้เกิดปรากฏการณ์ว่า การใส่อินทรีย์วัตถุที่มีระดับ C/N สูงๆ หรือเมื่อใส่เศษพืชครั้งละมากๆ ทำให้ไนโตรเจนของดินลดลงเพราะถูก จุลินทรีย์ดึงไปใช้ จึงอาจเกิดเป็นระยะเวลาไม่กี่วันจนนานเป็นเดือนได้

ความแนวคิดดังกล่าว จึงทำให้เกิดแนวทางการปฏิบัติว่าให้ใช้ระดับของ C/N ของอินทรีย์วัตถุที่ไม่สูงกว่า ประมาณ 20 เป็นกรณีปกติความเป็นประโยชน์ของไนโตรเจนจากแหล่งอินทรีย์วัตถุ และทำให้มีคำแนะนำเมื่อ ใส่อินทรีย์วัตถุที่มีระดับ C/N สูงกว่านี้ ว่าให้แก้ไขด้วยการเติมปุ๋ยไนโตรเจนให้กับอินทรีย์วัตถุเหล่านั้นเมื่อใส่ในดิน หรือให้ปรับวัตถุประสงค์ของการใส่อินทรีย์วัตถุที่มีระดับ C/N สูงมากกว่าเป็นการใส่เฉพาะที่ผิวดินเพื่อใช้เป็นวัสดุคลุมดิน (mulch) ซึ่งเมื่อแตกให้อินทรีย์วัตถุอยู่ที่ผิว

ดินที่แห้งและไกลจากไมโครเจนในดิน จะทำให้การย่อยสลาย ของวัสดุคลุมดินเกิด ได้ช้าและเกิดการดึง ในไมโครเจนจากดินได้น้อย จึงเหมาะ ในการใช้ปกป้องผิวดินจากการกระแทก ของฝน ใช้รักษาความชื้น ให้คงอยู่ในดิน และใช้ลดการงอกของเมล็ดพืช เป็นต้น

ในด้านปฏิบัติ อินทรีย์วัตถุที่ยังคงสภาพเดิมอยู่มาก เช่น ขี้เลื่อย แกลบ และเปลือก/ชิ้นไม้ มีความเหมาะสมสำหรับใช้เป็นวัสดุคลุมดิน แต่หากให้วัสดุผสมในดินจะกลับกลายเป็นผลเสียในแง่ของ การทำให้เกิดการขาดไมโครเจนสำหรับพืช ในขณะที่สารที่ถูกย่อยสลายจริงๆ (เช่น peat moss/ humic materials) เมื่อถูกกลืนในดินใน กระบวนการปลูก กลับไม่ทำให้เกิดการขาดไมโครเจน เพราะ จุลินทรีย์ย่อยสลาย กลุ่มนี้ได้ช้ามาก เนื่องจากสารเหล่านี้ผ่าน การย่อยสลายมาบ้างแล้วจนระดับ C/N มีค่าต่ำ

กลุ่มของอินทรีย์วัตถุในดินตามลำดับขั้นตอนการย่อยสลาย

อินทรีย์วัตถุที่ใช้เป็นวัสดุคลุมดินถือเป็นการใช้ในเชิงกายภาพ เพราะไม่ได้มีเป้าหมายอยากให้เกิดการย่อยสลายปลดปล่อยสารอินทรีย์จากอินทรีย์วัตถุนั้นๆ แต่การใช้อินทรีย์วัตถุส่วนใหญ่มี จุดมุ่งหมายที่ใส่ผสมลง ดินเพื่อปรับปรุงคุณภาพด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน ดังนั้น อินทรีย์วัตถุที่ใส่ ลงสู่ดิน จะผ่านขั้นตอนของการย่อย สลาย โดยจุลินทรีย์ดินจนกลายเป็นสารที่เรียกใหม่ว่า อินทรีย์วัตถุ ในดิน อัตราการย่อยสลายจะแบ่งลดระดับความ ยากง่ายของการแปรรูปของสารประกอบใน อินทรีย์วัตถุนั้น อินทรีย์วัตถุในดินแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มตามลำดับขั้นตอน การถูกย่อยสลาย ได้แก่ กลุ่มที่มีการแปรรูปรวดเร็ว (active fraction) กลุ่มที่มีการแปรรูปช้า (slow fraction) และ กลุ่มที่มีการแปรรูป เลือย (passive fraction) อินทรีย์วัตถุในดินในขณะ หนึ่งๆจะมีทั้งสามกลุ่มในสัดส่วนมากน้อย ขึ้นกับ สัดส่วนของอัตราการเติมใส่เทียบกับอัตราการสูญเสียจากกรถูกย่อยสลาย

1. กลุ่มที่มีการแปรปรุรวดเร็ว

อินทรีย์วัตถุในดินส่วนนี้ เป็นส่วนที่มีค่าสัดส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจนสูง คือมีระดับ C/N อยู่ในช่วง 15-30 มีอายุคงสภาพในดินสั้น คือปริมาณครึ่งหนึ่ง (half life) อาจถูกเปลี่ยนสภาพไปภายใน ระยะเวลาเป็นเดือน ถึงไม่กี่ปี อินทรีย์วัตถุส่วนนี้คือส่วนที่ยังมีสภาพเดิมของเศษซากชีวิตให้เห็นได้อยู่ มาก

อินทรีย์วัตถุในดินกลุ่มนี้มีสารประกอบที่สิ่งมีชีวิตในดินสามารถนำไปใช้ได้ปริมาณมาก และอยู่ใน รูปที่ใช้ได้ง่าย เช่น น้ำตาล แป้ง และ โปรตีน การย่อยสลายอินทรีย์วัตถุกลุ่มที่มีการแปรปรุ รวดเร็วนี้อาจกระตุ้นให้เกิด กิจกรรมของจุลินทรีย์อย่างมาก จุลินทรีย์ดินที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสปอร์จะ เริ่มมีกิจกรรมเกิดขึ้นใหม่ มีการผลิตและ ปลดปล่อยสารประกอบอินทรีย์เพิ่มขึ้นอย่างมากในดิน การ เพิ่มขึ้นของอินทรีย์วัตถุในดินกลุ่มนี้ จึงเหมือนเป็นการ เติมเชื้อเพลิงให้ไฟไหม้ได้อย่างรุนแรง

อย่างไรก็ดี เมื่อสิ่งมีชีวิตในดินเกิดกิจกรรมการย่อยสลายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ปริมาณ ของ อินทรีย์วัตถุในดินกลุ่มนี้ลดปริมาณลงอย่างรวดเร็วเช่นกันภายหลังจากที่ อินทรีย์วัตถุในดินกลุ่มนี้

จึงมักมีสัดส่วน เทอร์รอลละ 10-20 ของปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินทั้งหมด การรักษาระดับกิจกรรมของจุลินทรีย์ให้คงอยู่ได้ ทำโดย การเติมใส่อินทรีย์วัตถุใหม่ๆลงดินอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2. กลุ่มที่มีการแปรรูปเฉื่อย

อินทรีย์วัตถุในดินในกลุ่มเฉื่อยเป็นส่วนที่ผ่านการย่อยสลายมาแล้วอย่างมาก จนเหลือเฉพาะสารที่มีรูปคงทน ซึ่งจะคงอยู่ในดินได้เป็นร้อยถึงพันปี มีระดับ C/N อยู่ในช่วง 7-10 สารที่เหลืออยู่นี้รวมเรียกว่า ฮิวมิก (humic and humic acids) ซึ่งเมรกคนี้กรวมเข้ากับอนุภาคดินก่อนข้างเหนียวแน่น ทำให้จุลินทรีย์ดินเข้าถึงได้ ยาก จึงถูกนำออกไปย่อยสลายต่อในอัตราที่ช้ามาก ปริมาณของฮิวมิกมีประมาณร้อยละ 60-90 ของอินทรีย์วัตถุใน ดินทั่วไป ซึ่งจะยังมีการเปลี่ยนแปลงลดปริมาณลงอย่างช้าๆ ฮิวมิกมีขนาดเล็กเป็นสารแขวนลอย มีประจุที่ผิวที่เป็น ทั้งประจุบวกและลบ จึงมีบทบาทในเรื่องการดูดซับธาตุอาหารต่างๆ (ion exchange capacity) และเพิ่มความ คงทนของก้อนดิน ทำให้โครงสร้างดินพัฒนาเป็นแบบเม็ดกลมเล็ก ซึ่งลดช่องว่างขนาดใหญ่และช่วยชะลอการ ไหล จะสร้างธาตุอาหาร โดยน้ำในหน้าดิน

3. กลุ่มที่มีการแปรรูปช้า

อินทรีย์วัตถุในดินที่มีคุณสมบัติอยู่ระหว่างสองกลุ่มที่กล่าวไปแล้วข้างต้น คือกลุ่มที่มีการแปรรูปช้า เป็นอินทรีย์วัตถุที่รวมชิ้นส่วนของเนื้อเยื่อพืชที่มีขนาดละเอียดมาก มีปริมาณลิกนินและสารประกอบที่สลายได้ยาก อยู่มาก อินทรีย์วัตถุกลุ่มนี้มีอายุคงทนอยู่ได้นานเป็นสัปดาห์ มีระดับ C/N อยู่ใน ช่วง 10-25 เป็นแหล่งให้ธาตุ อาหารหลักคือ ไนโตรเจนและธาตุอาหารที่ขาดชนิด อินทรีย์วัตถุกลุ่มนี้เป็นแหล่งอาหารที่รักษาให้กิจกรรมของ จุลินทรีย์ดั้งเดิมในดินดำเนิน ได้ในอัตราคงที่ต่อเนื่องเป็นระยะเวลา

การใช้อินทรีย์วัตถุให้ถูกประเภท จึงมีประเด็นดังนี้

1. การใช้อินทรีย์วัตถุที่ยุบยุบประสงค์เป็น วัสดุคลุมดิน จะใช้เศษจากสิ่งมีชีวิตที่มีค่า C/N สูงมากๆ เช่นมากกว่า 30 จนถึงเป็นร้อย (ได้แก่ ซังไม้ เปลือกไม้ ขี้เสื่อ) โดยใส่ที่ผิวดิน สัมผัสกับดินให้น้อยและให้อยู่ในสภาพแห้ง เพื่อให้ถูกจุลินทรีย์ดินย่อยสลายได้ในอัตราต่ำที่สุด การใช้ในประเด็นนี้เป็นการใช้เพื่อป้องกันผิวดิน และ ไม่ มุ่งหวังในเรื่องธาตุอาหารจากอินทรีย์วัตถุเหล่านี้

2. ในการปรับปรุงโครงสร้างดิน และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินอย่างมากมาย จะใช้ อินทรีย์วัตถุในกลุ่ม ที่มีการแปรปรวนเร็ว คืออินทรีย์วัตถุที่มีค่า C/N สูงอยู่ในช่วง 15-30 และ/หรือที่มีปริมาณคาร์บอนมาก ซึ่งจะ ได้จากเศษซากพืชหรือพืชสด โดยต้องมีการเติมใส่อย่างต่อเนื่อง เพราะอินทรีย์วัตถุกลุ่มนี้ถูกย่อยสลายหมดไป เร็วมาก มีการปลดปล่อยสารอินทรีย์หลากหลายและจำนวนมาก ในระหว่างกระบวนการย่อยสลาย โดยที่ ไนโตรเจนในดินอาจถูกจุลินทรีย์ดึงไปใช้ ทำให้เกิดสภาพขาดไนโตรเจนชั่วคราวสำหรับพืชได้ จึงควรลด ปัญหาด้วยการเติม ไนโตรเจนเพิ่มให้เพียงพอ

3. การใช้ดินหรือวัตถุเพื่อจุดประสงค์ในด้านความอุดมสมบูรณ์ของดิน คือเพื่อเป็นแหล่งของธาตุอาหารแก่พืช จะ ใช้อินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปช้า คืออินทรีย์วัตถุที่มีค่า C/N อยู่ระหว่าง 10 - 25 ที่มีปริมาณคาร์บอนปานกลาง ความคงตัวกับมีปริมาณไนโตรเจนมากเกินพอต่อความต้องการใช้ของจุลินทรีย์ดิน เป็นอินทรีย์วัตถุที่ผ่านการย่อยสลายส่วนหนึ่งมาก่อนแล้ว อินทรีย์วัตถุกลุ่มนี้ทำหน้าที่เป็นปุ๋ยอินทรีย์ที่มีบทบาทในการเป็นแหล่งให้ธาตุอาหารไนโตรเจนและซัลเฟตเป็นหลัก ให้ฟอสฟอรัสรองลงไป และให้จุลธาตุทุกชนิด

4. อินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปเฉื่อย เป็นส่วนที่ผ่านการย่อยสลายมานานจนมีปริมาณธาตุอาหารพืชเหลืออยู่ น้อย มีจุลินทรีย์ชนิดที่คงตัวสามารถย่อยสลายสิ่งสารอาหารจากอินทรีย์วัตถุตัวนี้ (ชีวमित) ได้ มีระดับ C/N คำนวณเหลือประมาณไม่เกิน 10 ประโยชน์ของชีวमितเป็นในด้านเคมีของดิน คือเป็นสารเพิ่มความจุในการ แลกเปลี่ยน ไอออนของดิน

5. ในสภาพอากาศและการใช้ที่ดินแบบหนึ่งๆ ปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินเฉลี่ยตลอดช่วงเวลาจะมีค่าค่อนข้างคงที่ ภายใต้สภาพนั้นๆ ซึ่งเป็นอินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปเฉื่อย ดินในประเทศไทยที่อยู่ในเขตร้อนชื้น และมี จุลินทรีย์หลากหลาย ชุกดินเกือบทั้งหมดจะมีปริมาณอินทรีย์วัตถุประมาณร้อยละ 1 โดยที่ชั้นดินบนอาจมีค่าสูง ได้ถึงร้อยละ 2-3 แต่ชั้นดินล่างมักมีค่าต่ำกว่าร้อยละ 0.5 (เกณฑ์มาตรฐานของค่าวิเคราะห์ดินสำหรับระดับของ อินทรีย์วัตถุในดินมีว่า ปริมาณร้อยละ 0.5-1.0 คือต่ำ ร้อยละ 1.5-2.0 คือปานกลาง และมากกว่าร้อยละ 3.5 ถือว่าสูง)

โดยสรุป อินทรีย์วัตถุชนิดต่างๆเมื่อใส่ลงดินจะผ่านขั้นตอนการถูกย่อยสลายโดยสิ่งมีชีวิตของดิน อินทรีย์วัตถุเหล่านี้จะมีปริมาณของคาร์บอนและค่าของ C/N เปลี่ยนแปลงจากระดับสูงจนลดต่ำลงเรื่อยๆ การใช้ ประโยชน์จึงควร จำแนกให้ถูกประเภท ไปมีอินทรีย์วัตถุหนึ่งชนิดที่ในหนึ่งช่วงเวลาจะมีคุณสมบัติเหมาะสมกับทุกหน้าที่ คือเป็นทั้งวัสดุคลุมดิน เป็นสารปรับปรุงโครงสร้างของดิน เป็นปุ๋ยอินทรีย์ และเป็นสารช่วยดูดซับ ไอออนไว้ในดิน แต่อินทรีย์วัตถุจะทำให้ทุกหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ที่ดินตลอดเวลาขณะผ่านการย่อยสลายแล้วจะจับคอนภายในดิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรัชญา นามวงศ์ และอรอุมา เมฆมาสาร (2557). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการเติมส่วนประกอบในปุ๋ยอินทรีย์ที่ได้จากวิธีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 โดยเปรียบเทียบผลของการใส่และไม่ใส่สารพด.1 ในกองปุ๋ยหมักที่หมักด้วยวิธีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 พบว่ากองปุ๋ยที่เติมพด.1 มีการเปลี่ยนแปลงเร็วกว่าเพียงเล็กน้อย และเมื่อหมักจนครบ 60 วันปุ๋ยหมักมีสภาพการย่อยสลายที่คล้ายกันและมีค่าการย่อยสลายเสร็จสมบูรณ์มากกว่าปุ๋ยที่ไม่ได้เติมสารพด.1 เพียงเล็กน้อย

ภัทรา (2548) รายงานผลการวิจัยประสิทธิภาพของเชื้อจุลินทรีย์อีเอ็ม ในการย่อยสลาย สารอินทรีย์ประเภทเศษผักและเศษใบไม้แห้ง โดยได้แบ่งการทดลองออกเป็น 4 จุด ได้แก่ จุดที่ 1 เศษผักและใบไม้แห้งสับและน้ำกลั่น จุดที่ 2 เศษผักและใบไม้แห้งสับและEM1 (จากบริษัท อีเอ็ม ทิวเขา จำกัด) จุดที่ 3 เศษผักและใบไม้แห้งสับและEM2 (จากหจก.หนองบัวอุบล) จุดที่ 4 เศษผักและใบไม้แห้งสับและDMO (จากแม่เปิงเกษตรธรรมชาติ) ผลการศึกษาของการทดลองทั้ง 4 จุด เมื่อสิ้นสุดการหมักที่เวลา 45 วัน พบว่าอุณหภูมิในถังหมักอยู่ในช่วง 21.7 ถึง 22.2 องศาเซลเซียส ความเป็นกรดค้างจะอยู่ในช่วง 7.71 ถึง 8.01 ค่าอัตราส่วนคาร์บอนต่อไนโตรเจน จะอยู่ในช่วง 28.59 ถึง 31.40 การลดลงของมวลจะอยู่ในช่วงร้อยละ 46.62 ถึง 59.39 แร่ธาตุอาหารหลักในโครเจน : ฟอสฟอรัส : โพแทสเซียม จุดที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.35 : 0.11 : 2.36 จุดที่ 2 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 1.26 : 0.14 : 3.36 จุดที่ 3 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 1.35 : 0.17 : 2.78 จุดที่ 4 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 1.26 : 0.19 : 3.30 ส่วนความชื้นของถังหมักจะถูกควบคุมไว้ที่ระดับร้อยละ 50 ถึง 60 สรุปว่า จุลินทรีย์ DMO มีประสิทธิภาพในการย่อยสลายสารอินทรีย์ได้ดีที่สุด

ศุทธิภาและภาวลีย์ (2559) รายงานผลการวิจัยเรื่อง ผลของจุลินทรีย์เร่งการย่อยสลายต่อสมบัติทางกายภาพ เคมี และการย่อยสลายที่สมบูรณ์ของปุ๋ยหมักจากใบลำไย โดยวางแผนการทดลองแบบคู่ขนานสมบูรณ์ มี 6 ทริทเมนต์ จำนวน 3 ซ้ำ ทริทเมนต์ 1: ไม้ใส่จุลินทรีย์เร่งการย่อยสลาย, ทริทเมนต์ 2: EM, ทริทเมนต์ 3: พด.1, ทริทเมนต์ 4: DMO, ทริทเมนต์ 5: มูลไก่ และ ทริทเมนต์ 6: หัวเชื้อจุลินทรีย์ย่อยสลายวัสดุอินทรีย์ โดยหมักปุ๋ยในตะกร้าโดยใช้ใบลำไย (5 กก.) ถากน้ำคาล (100 มล.) ปุ๋ยยูเรีย (10 กรัม) และจุลินทรีย์เร่งการย่อยสลาย (100 มล./กรัม) ผลการทดลองพบว่า การใช้จุลินทรีย์เร่งการย่อยสลายทั้ง 5 ชนิด ไม่ทำให้ความชื้น, อุณหภูมิ, pH, %DMC, Total P2O5 และ การย่อยสลายที่สมบูรณ์ของปุ๋ยหมักแตกต่างจากทริทเมนต์ที่ไม่ได้ใส่จุลินทรีย์ฯ ที่ระยะเวลาการหมัก 45 วัน แต่พบว่า %N ของปุ๋ยหมักในทริทเมนต์ที่ใช้หัวเชื้อจุลินทรีย์ย่อยฯ มีปริมาณมากกว่าทริทเมนต์ควบคุม, EM, พด.1 และ DMO ซึ่งส่งผลให้ค่า C/N ratio ของทริทเมนต์ที่ใช้หัวเชื้อจุลินทรีย์ย่อยฯ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของปุ๋ยอินทรีย์ โดยกรมวิชาการเกษตร เพียงทริทเมนต์เดียว ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การทำปุ๋ยหมักจากใบลำไยสามารถทำได้โดยการตั้งกองปุ๋ยที่มีขนาดเล็ก ควรเพิ่มสหร่งในโครเจนให้กองปุ๋ยหมัก แต่หากใช้ปุ๋ยยูเรียอาจจะทำให้เกิดการสูญเสียไนโตรเจนในรูปแบบของแก๊สแอมโมเนียได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้สารเร่งจุลินทรีย์เร่งการย่อยสลาย

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ไบโอดีแอส
2. มูลโค
3. พค. 1
4. อีเอ็ม,

วิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ RCBD (Randomize Complete Block Design) จำนวน 3 สิ่งทดลอง (Treatment) 3 ซ้ำ (Block) ซ้ำละ 1 กอง

สิ่งทดลองที่ 1 (T1) ไบโอดีแอส

สิ่งทดลองที่ 1 (T2) ใส่จุลินทรีย์ พค. 1

สิ่งทดลองที่ 1 (T3) ใส่จุลินทรีย์ อีเอ็ม,

ผังการทดลอง

S ← |

T_1R_3	T_2R_3	T_3R_3
T_1R_2	T_2R_2	T_3R_2
T_1R_1	T_2R_1	T_3R_1

การดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมไบโอดีแอส 9 กองๆละ 1 ตัน
2. เตรียมมูลโค 270 กระสอบๆละ 30 กิโลกรัม
3. ทำขงปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่โจ้ 1 จำนวน 9 กองตามผังการทดลอง โดยแต่ละกองใส่ไบโอดีแอส 1 ตันและมูลโค 30 กระสอบ สิ่งทดลองที่ 1 ไบโอดี

- จุลินทรีย์ สิ่งทดลองที่ 2 ใช้จุลินทรีย์ พ.ค. 1 อัตรา 1 ของคอกปุ๋ยหมัก 1 ตัน สิ่งทดลองที่ 3 ใช้จุลินทรีย์ อี.เอ็ม. อัตรา 1 จัณโค้ะต่อน้ำ 20 ลิตร โค้ะไว้ระหว่างการหมักองปุ้ะ ทั้งนี้ใบไม้แห้งที่ไว้ในจ้ะที่ 1 หญ้าใบเดี่ยวเดี่ยวผสมฟางข้าว จ้ะที่ 2 ใบไม้แห้งหลายชนิด จ้ะที่ 3 ฟางข้าว
4. คูแ่กของปุ้ะอย่างสม่ำเสมอ
 5. เมื่อปุ้ะหมักย่อยสลาย แล้้วสุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์หาค่า ปริมาณอินทรีย์วัตถุ, ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N), ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅), ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O), ความเป็นกรดค้าง (pH), อัตราส่วน C:N ratio และค่าการนำไฟฟ้า (CE)

การบันทึกข้อมูล

บันทึกผลการวิเคราะห์ค่า ปริมาณอินทรีย์วัตถุ, ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N), ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅), ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O), ความเป็นกรดค้าง (pH), อัตราส่วน C:N ratio และค่าการนำไฟฟ้า (CE)

การวิเคราะห์ผลการทดลอง

วิเคราะห์ความแปรปรวนข้อมูลด้วยวิธี Analysis of variance (ANOVA) แล้้วเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย Least Significant Difference (L.S.D)

สถานที่ทำการทดลอง

สถานที่เรียนรู้การผลิตปุ้ะหมักด้วยเทคโนโลยีชีวกรรมแม่ใจ ๕ แผนกวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่ อำเภอสันป่าดง จังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาการทดลอง

ตั้งแต่วันที่ 22 กรกฎาคม 2559 - 22 ตุลาคม 2559

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปริมาณอินทรีย์วัตถุ (OM), ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N), ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅), ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O), ความเป็นกรดต่าง (pH) และค่าการนำไฟฟ้า (CE) ของปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วพบว่าทั้งสามสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติดังแสดงในตารางที่ 1 แต่ผลการเปรียบเทียบค่าอัตราส่วน C:N ratio พบว่า สิ่งทดลองที่ 3 ใส่อุจลินทรีย์ ฮี.เอ็ม. มีค่าสูงที่สุดคือ 19.7 โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับสิ่งทดลองที่ 2 ใส่อุจลินทรีย์ พ.ค. 1 และสิ่งทดลองที่ 1 ใส่อุจลินทรีย์เสริม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 11.5 และ 10.1 ตามลำดับ โดยทั้งสองสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้ว (ร้อยละ)

สิ่งทดลอง	OM	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	pH	C:N	CE
T ₁ ใส่อุจลินทรีย์เสริม	25.3	1.4	1.8	0.3	6.9	10.1 ^a	0.4
T ₂ ใส่อุจลินทรีย์ พ.ค. 1	24.4	1.2	1.8	0.3	6.8	11.5 ^b	0.2
T ₃ ใส่อุจลินทรีย์ ฮี.เอ็ม.	37.9	1.2	1.5	0.3	6.7	19.7 ^c	0.2
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	**	ns
LSD _{0.01}	-	-	-	-	-	4.60	-
CV. (%)	28.65	23.08	35.88	16.67	5.15	13.04	56.67

สรุปผล

ผลการศึกษาหมักกองปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้ว และผลการวิเคราะห์ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (OM), ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N), ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅), ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O), ความเป็นกรดต่าง (pH) และค่าการนำไฟฟ้า (CE) พบว่าทั้งสามสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ผลการเปรียบเทียบค่าอัตราส่วน C:N ratio พบว่าการ ใส่อุจลินทรีย์ ฮี.เอ็ม. ทำให้ค่า C:N ratio สูงที่สุด โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับการใส่อุจลินทรีย์ พ.ค. 1 และการไม่ใส่อุจลินทรีย์เสริม ผลการศึกษานี้สรุปได้ว่าการทำปุ๋ยหมักด้วยเทคโนโลยีวิศวกรรมแม่ใจ 1 ไม่มีความจำเป็นต้องใส่อุจลินทรีย์เสริมใดอีกเนื่องจากมีจุลินทรีย์ธรรมชาติในมูลโคเพียงพอต่อการย่อยสลายของปุ๋ยหมักให้มีปริมาณและคุณภาพของปุ๋ยหมักที่ได้มาตรฐานอยู่แล้ว

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (OM), ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N), ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅), ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O), ความเป็นกรดค่า (pH) และค่าการนำไฟฟ้า (CE) พบว่าทั้งสามสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจุลินทรีย์จากธรรมชาติในมูลโค ซึ่งใช้เป็นวัตถุดิบในการหมักนั้นมีปริมาณมากเพียงพอต่อการย่อยสลายปุ๋ยหมักแล้ว ดังนั้นแม้จะใส่จุลินทรีย์เสริมเพิ่มไปอีกจึงไม่ส่งผลใดใดต่อน้ำหนักและคุณภาพของปุ๋ยหมักอีก ส่วนค่าอัตราส่วน C:N ratio ที่พบว่า การใส่จุลินทรีย์ อี.เอ็ม. ทำให้มีค่ามากที่สุดคือ 19.7 แสดงให้เห็นว่าจุลินทรีย์ อี.เอ็ม. น่าจะเป็นเพราะกลุ่มจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดกระบวนการย่อยสลายที่ทำให้ได้ปุ๋ยหมักที่มีอินทรีย์วัตถุอยู่ในกลุ่มที่มีการแปรรูปรวดเร็วตามบทความของภักขรา (2548) ซึ่งกล่าวไว้ว่า อินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปรวดเร็ว จะมีค่า C:N ratio อยู่ในช่วง 15-30 ในขณะที่อินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปช้าจะมีค่า C:N ratio อยู่ระหว่าง 10 - 25 ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุทธิชนและภักขรา (2559) เรื่อง ผลของจุลินทรีย์เร่งการย่อยสลายต่อสมบัติทางกายภาพเคมี และการย่อยสลายที่สมบูรณ์ของปุ๋ยหมักจากใบสำไผ่ ผลการวิจัยพบว่า การใช้จุลินทรีย์เร่งการย่อยสลายทั้ง 5 ชนิดคือ EM, พค.1, DMO, มูลโค และ หัวเชื้อจุลินทรีย์ย่อยสลายวัสดุอินทรีย์ ไม่ทำให้ความชื้น, อุณหภูมิ, pH, %OC, Total P₂O₅ และ การย่อยสลายที่สมบูรณ์ของปุ๋ยหมักแตกต่างจากสิ่งทดลองที่ไม่ได้ใส่จุลินทรีย์ที่ระยะเวลาการหมัก 45 วัน แต่พบว่า %N ของปุ๋ยหมักในทริทเมนต์ที่ใช้หัวเชื้อจุลินทรีย์ย่อยสลาย มีปริมาณมากกว่าทริทเมนต์ควบคุม, EM, พค.1 และ DMO ซึ่งส่งผลให้ค่า C/N ratio ของทริทเมนต์ที่ใช้หัวเชื้อจุลินทรีย์ย่อยสลาย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของปุ๋ยอินทรีย์ โดยกรมวิชาการเกษตร เพียงทริทเมนต์เดียว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้อมูลน้ำหนักของปุ๋ยหมัก และคุณภาพของปุ๋ยที่หมักสมบูรณ์แล้ว พบว่า ทั้งสามสิ่งทดลองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องใส่จุลินทรีย์เสริมเพิ่มไปในกองปุ๋ยหมักอีก อันจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลาได้ ทั้งนี้หากต้องการปุ๋ยหมักที่มีอินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปช้าซึ่งเหมาะสมสำหรับใส่เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและเป็นแหล่งของธาตุอาหารแก่พืชควรใช้วิธีการผลิตปุ๋ยโดยไม่ใส่จุลินทรีย์เสริม หรือใส่จุลินทรีย์ พค. 1 แต่หากต้องการปุ๋ยหมักที่มีอินทรีย์วัตถุในกลุ่มที่มีการแปรรูปรวดเร็วซึ่งเหมาะสำหรับใส่เพื่อการปรับปรุงโครงสร้างดิน และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินอย่างรวดเร็ว ควรใช้วิธีการผลิตปุ๋ยโดยใส่จุลินทรีย์ อี.เอ็ม.

เอกสารอ้างอิง

- คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้. 2558. "วิธีทำปุ๋ยหมักอินทรีย์แบบไม่พลิกกลับกองแบบ ม.แม่โจ้" [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.bangkoktoday.net> (3 ธันวาคม 2559)
- กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2555. "มหัศจรรย์ พด." [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.idd.go.th/menu_5wonder/index.html (7 มกราคม 2560)
- ปริชญา นามวงศ์ และอรอุมา เมธงเกษร. 2557. รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลการเติมส่วนประกอบในปุ๋ยอินทรีย์ที่ได้จาก วิธีวิศวกรรมแม่โจ้ 1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่
- ภัทธา วงษ์พันธ์กุล. 2548. รายงานการวิจัย เรื่อง การหาประสิทธิภาพการย่อยสลายสารอินทรีย์จากเศษผักและเศษไหมไม้แห้งของเชื้อจุลินทรีย์เร่งปุ๋ยหมัก. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2555. "ฮีเอ็ม" [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B9%87%E0%B8%A1> (1 ธันวาคม 2559)
- สุจิตา ชัยกุล และภาวิไล พวงจันทร์. 2559. "ผลของจุลินทรีย์เร่งการย่อยสลายต่อสมบัติทางกายภาพ เคมี และการย่อยสลายที่สมบูรณ์ของปุ๋ยหมักจากใบตำไอย." ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ "นเรศวรวิจัย" ครั้งที่ 12 หน้า 489-499 พิษณุโลก. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุนทรีย์ ยิ่งรัชกาล. 2554. "ใช้อินทรีย์วัตถุได้ทุกประเภท" [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.cab.ku.ac.th/suntaree/pdf/54OrganiMatterExplain.pdf> (7 ธันวาคม 2559)
- สำนักงานกองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง. 2555. "การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) การผลิตปุ๋ยอินทรีย์วิธีใหม่ "วิศวกรรมแม่โจ้ 1" " [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://km.rubber.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=7731:-01q&catid=40:2011-05-11-03-00-30&Itemid=103 (18 ธันวาคม 2559)

ภาคผนวก

ตารางหมวดที่ 1 ปริมาณอินทรีย์วัตถุในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 98 วัน (ร้อยละ)

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	26.6	15.8	33.4	75.8	25.3
T ₂	25.4	14.1	33.6	73.1	24.4
T ₃	55.9	19.5	38.3	113.7	37.9
รวม	107.9	49.4	105.3	262.6	29.2

ตารางหมวดที่ 2 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของซ้ำปริมาณอินทรีย์วัตถุในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 98 วัน

ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	343.56	171.78	2.42 ^m	6.94	18.00
Block	2	728.20	364.10	5.13 ^m	6.94	18.00
Error	4	283.79	70.95			
Total	8	1355.56				

ค่า C.V. = 28.85 %

ตารางหมวดที่ 3 ปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N) ในปุ๋ยมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน (ร้อยละ)

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	1.4	1.0	1.9	4.3	1.4
T ₂	1.4	0.7	1.6	3.7	1.2
T ₃	1.8	0.5	1.2	3.5	1.2
รวม	4.6	2.2	4.7	11.5	1.3

ตารางหมวดที่ 4 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของปริมาณธาตุไนโตรเจน (Total N) ในปุ๋ยมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน (ร้อยละ)

ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	0.12	0.06	0.63**	6.94	18.00
Block	2	1.34	0.67	7.33**	6.94	18.00
Error	4	0.36	0.09			
Total	8	1.82				

ค่า C.V. = 23.08 %

ตารางผนวกที่ 5 ปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 98 วัน (ร้อยละ)

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	1.7	1.0	2.7	5.4	1.8
T ₂	2.2	0.6	2.5	5.3	1.8
T ₃	2.4	0.8	1.2	4.4	1.5
รวม	6.3	2.4	6.4	15.1	1.7

ตารางผนวกที่ 6 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของปริมาณธาตุฟอสฟอรัส (Total P₂O₅) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน (ร้อยละ)

ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	0.20	0.10	0.28 ^{ns}	6.94	18.00
Block	2	3.47	1.73	4.74 ^{**}	6.94	18.00
Error	4	1.46	0.37			
Total	8	5.14				

ค่า C.V. = 35.88 %

ตารางผนวกที่ 7 ปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน (ร้อยละ)

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	0.4	0.2	0.2	0.8	0.3
T ₂	0.4	0.2	0.2	0.8	0.3
T ₃	0.3	0.3	0.3	0.9	0.3
รวม	1.1	0.6	0.7	2.4	0.3

ตารางผนวกที่ 8 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของปริมาณธาตุโพแทสเซียม (Total K₂O) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน (ร้อยละ)

ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	6.75E-33	3.37E-33	0.00 ^m	6.94	18.00
Block	2	0.05	0.02	7.00 ^{**}	6.94	18.00
Error	4	0.01	0.003			
Total	8	0.06				

ค่า C.V. = 16.67 %

ตารางผนวกที่ 9 ค่าความเป็นกรดต่าง (pH) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	7.4	6.3	6.9	20.6	6.9
T ₂	7.0	6.9	6.5	20.4	6.8
T ₃	6.8	6.8	6.4	20	6.7
รวม	21.2	20	19.8	61	6.8

ตารางผนวกที่ 10 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของความแตกต่าง (pH) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วหลังการหมัก 90 วัน

ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	0.06	0.03	0.26 ^{ns}	6.94	18.00
Block	2	0.38	0.19	1.62 ^{ns}	6.94	18.00
Error	4	0.47	0.12			
Total	8	0.92				

ค่า C.V. = 5.15 %

ตารางหมวดที่ 11 อัตราส่วน C:N ratio ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์ด้วยถังการหมัก 90 วัน

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	11	9.2	10.2	30.4	10.1
T ₂	10.5	11.7	12.2	34.4	11.5
T ₃	18	22.7	18.5	59.2	19.7
รวม	39.5	43.6	40.9	124	13.8

ตารางหมวดที่ 12 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลอัตราส่วน C:N ratio ในปุ๋ยหมัก
ที่หมักสมบูรณ์ด้วยถังการหมัก 90 วัน

ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	162.28	81.14	23.89**	6.94	18.00
Block	2	2.90	1.45	0.43 ^m	6.94	18.00
Error	4	13.58	3.40			
Total	8	178.76				

CV.C.V. = 13.04 %

LSD_{0.01} = 4.60

ตารางหมวดที่ 13 ค่าการนำไฟฟ้า (CE) ในปุ๋ยหมักที่หมักสมบูรณ์แล้วตั้งการหมัก 90 วัน

กรรมวิธี (Treatment)	ซ้ำ (Block)			รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃		
T ₁	0.7	0.2	0.3	1.2	0.4
T ₂	0.2	0.1	0.4	0.7	0.2
T ₃	0.2	0.2	0.3	0.7	0.2
รวม	1.1	0.5	1.	2.6	0.3

ตารางหมวดที่ 14 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าการนำไฟฟ้า (CE) ในปุ๋ยหมัก
ที่หมักสมบูรณ์แล้วตั้งการหมัก 90 วัน

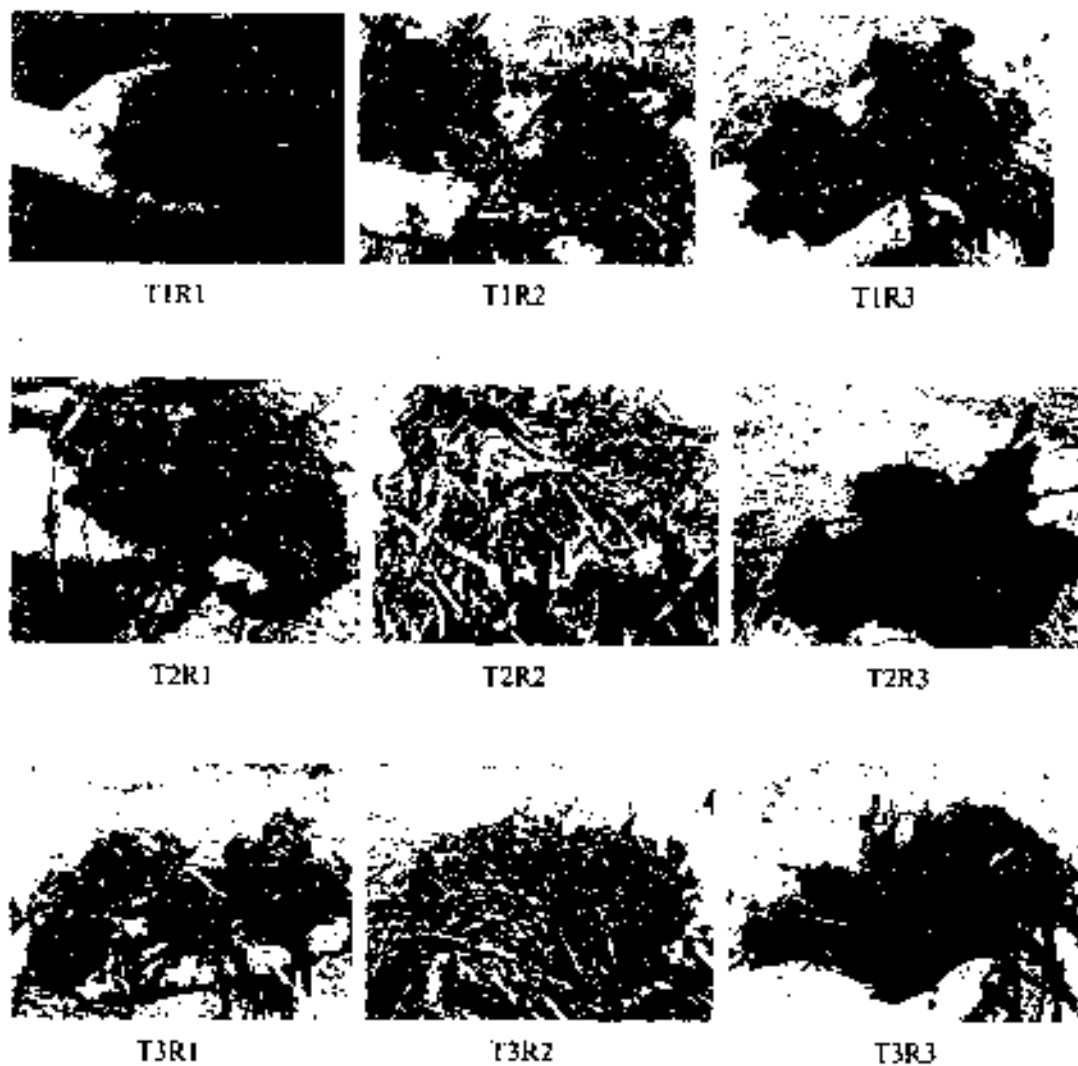
ANOVA

Sov	df	SS	MS	F-ratio	F-Table	
					0.05	0.01
Treatment	2	0.05	0.03	1.00 ^{ns}	6.94	18.00
Block	2	0.07	0.03	1.00 ^{ns}	6.94	18.00
Error	4	0.12	0.03			
Total	8	0.25				

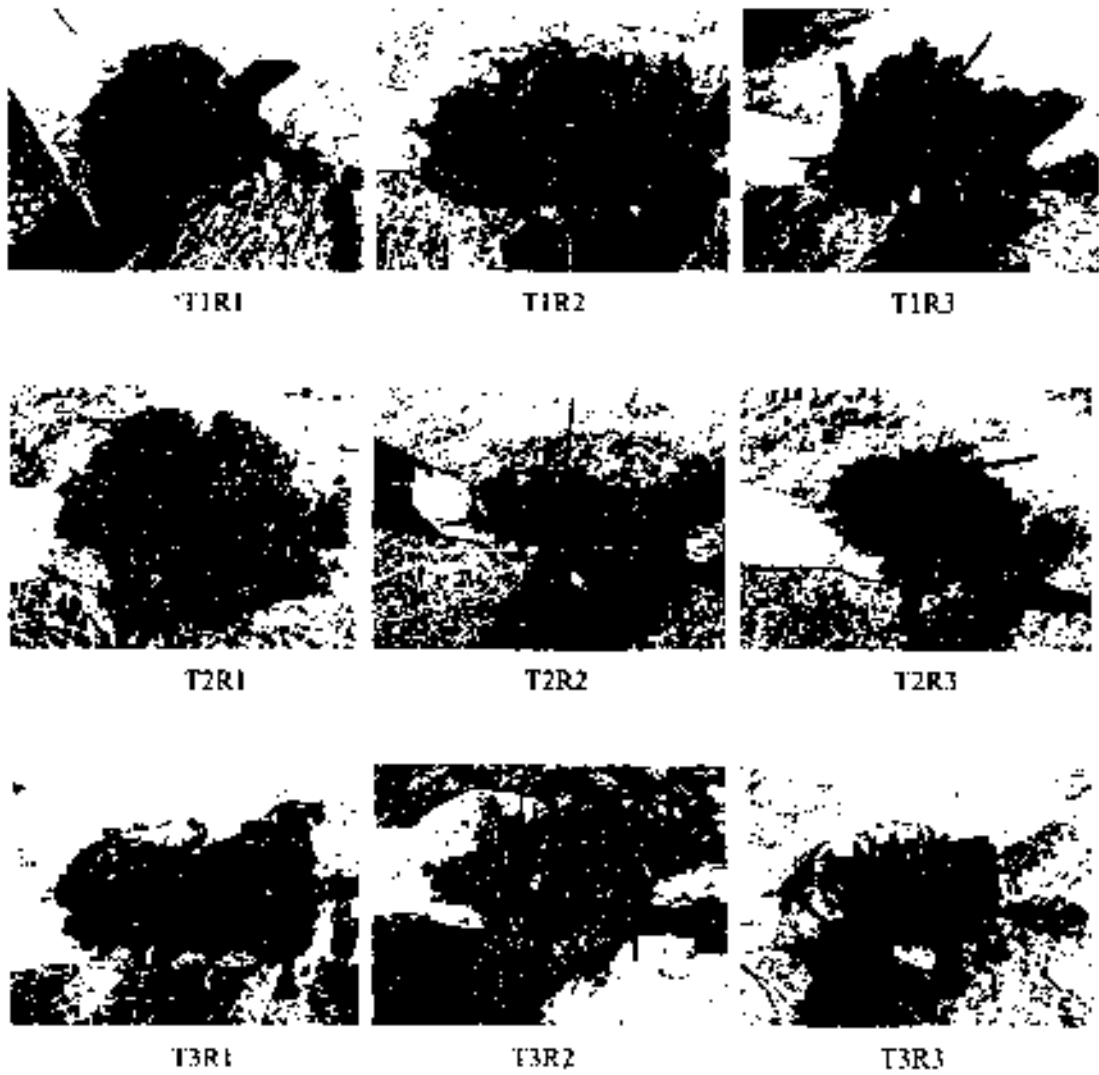
ค่า C.V. = 56.67 %

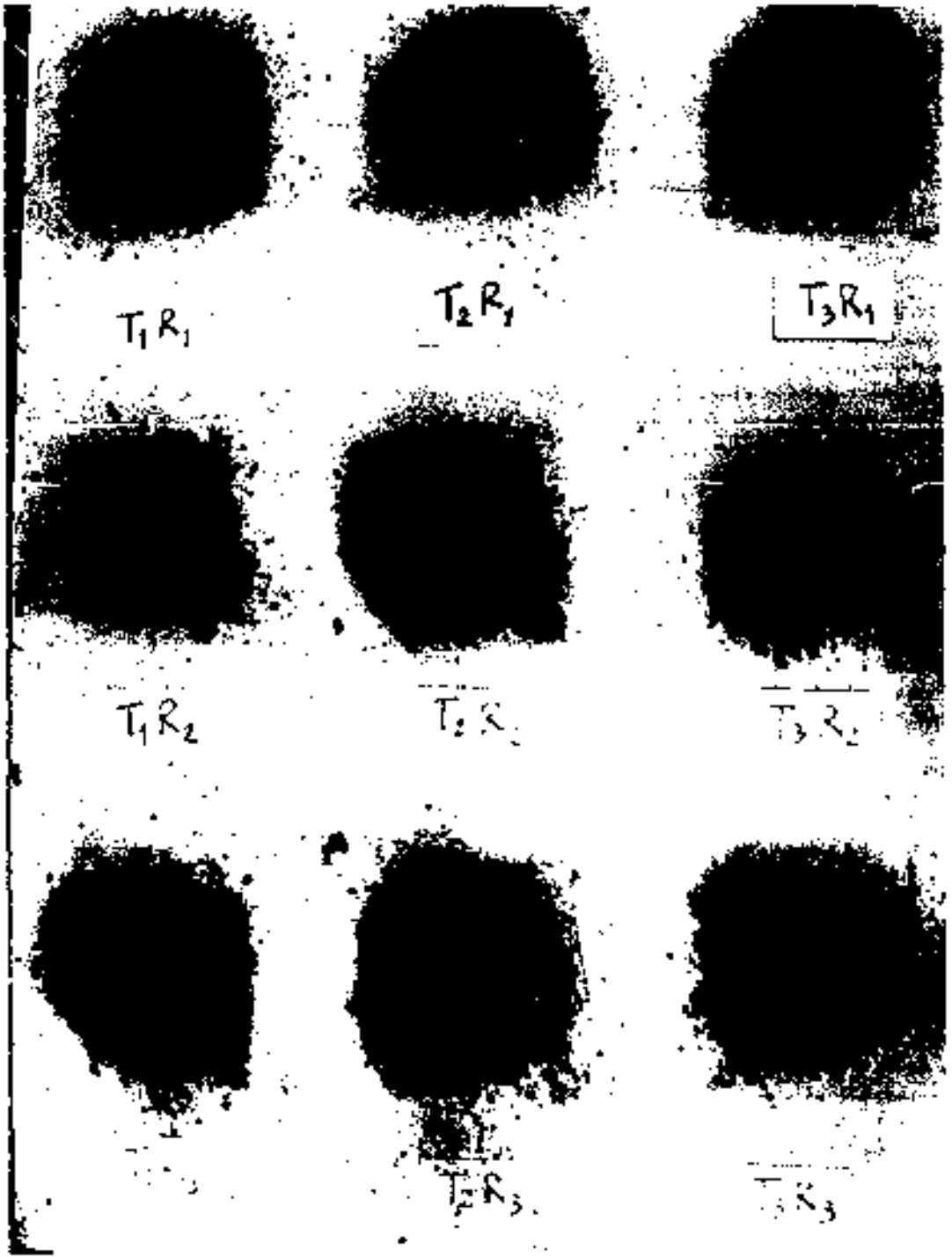
ภาพสมนวกที่ 1 สภาพแปลงวิจัยในวันเริ่มกองวิจัยหมัก

ภาพผนวกที่ 2 เปรียบเทียบเนื้อปูหมักของหน่วยทดลองต่างๆ หลังการหมัก 30 วัน

ภาพผนวกที่ 3 เปรียบเทียบเนื้อปูดของหน่วยทดลองต่างๆ หลังการหมัก ๕๐ วัน

ภาพผนวกที่ 4 เปรียบเทียบเนื้อปูหมักของหน่วยทดลองต่างๆ หลังการหมัก 90 วัน